

missziós nap Fóton - 2012. szept. 16.

7.

egy terítő üzenete

Pünkösöd közeledtével különleges munkára kértük gyülekezetünk nőtagjait. Színes-mintás négyzeteket varrattunk velük, épp annyit, ahányan a közösségünkhöz tartoznak, a projekt célját azonban titokban tartottuk. Nem mondtuk el, hogy valódi legyen a meglepetés.

Az ünnep előtt aztán minden darabot összedolgoztunk, s hatalmas izgalommal vártuk Pünkösöd vasárnapját, amikor bemutatásra került a kész kép. Elmondtuk, hogy ez a terítő valójában a gyülekezetünket jelképezi - épp annyi négyzet van benne, ahányan a gyülekezetünkhöz tartoznak; épp olyan színes, mint a mi közösségünk; s éppoly befejezetlen, mint amilyenek mi egyenként vagy közösségként vagyunk. Az is tanulságul szolgált, hogy bár nem mindig láthatjuk a teljes képet - mindazt, amit Isten velünk tervezett -, de abban biztosak lehetünk, hogy Neki terve van velünk. Ahogy a kis színes négyzeteket, Isten bennünket is különbözőnek teremtett, s amikor valaki frissen csatlakozik hozzánk, még nem tudhatjuk, mi is az Úr célja vele, milyen ajándékokkal ruházza fel, milyen szolgálatot bíz rá. Aztán eljött szeptember 16-a, az a vasárnap, amikor Laura, gyülekezetünk egyik tagja (az egyik nagyon is színes kis négyzet) missziós útja után beszámolót tartott munkatársaival együtt a mi gyülekezetünkben. Sok mindenről esett szó: távoli helyekről, idegen népekről a földgolyó túloldalán, a bibliafordítás munkájáról, szükségéről és

olyan örömteljes ünnepekről, amikor egy-egy újabb törzs kaphatja kézbe első alkalommal a Szentírást saját anyanyelvén. De hallottunk arról is, hogyan lehet másként szolgálni, segíteni ezt a munkát, s mekkora felelőssége is van egy kereszténynek és egy gyülekezetnek abban, hogy felismerje: a feladat a miénk; a küldetés közös.

Ezen a missziós vasárnapon újra elém került a pünkösdre készült terítő, de most egy kicsit másként. Mikor rápillantottam ugyanis, láttam, hogy arra helyeztek rá néhány távoli nép nyelvére elkészült Bibliát. És én igazán ekkor értetem meg a gyülekezet és a misszió kapcsolatát... Azt, hogy az egyház vagy egy helyi közösség hogyan is lehet biztos és aktívan hordozó háttere a misszionáriusoknak, s ennek a kapcsolatnak az eredménye hogyan látható a készülő vagy már átadott bibliafordításokban.

Megértettem, hogy a misszió a gyülekezet természetes,

Istentől kapott célja; s az a bizonyos terítő nemcsak díszként szolgál - valódi, egyedi, pótolhatatlan funkciója van.

(Béki Ágnes, Fóton)
wycliffe.hu